

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 30 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (izserate) vprejema upravnistvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopis se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vprejemajo.

Vrednistvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Ishaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 198.

V Ljubljani, v torek 31. avgusta 1897.

Letnik XXV.

Vabilo na naročbo.

S 1. septembrom pričinja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gl. | Četrt leta 3 gl.

Pol leta 6 " | Jeden mesec 1 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gl. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 " | Jeden mesec 1 " 40 "

Upravnistvo „Slovenca“.

Mejnarodni shod v Curihu.

Dne 24. t. m. se je otvoril v lepi koncertni dvorani mejnarodni kongres za varstvo delavcev. Zbralo se je na shod 375 odposlancev kot zastopnikov raznih delavskih društev. Prišli so skoro iz vseh delov sveta. Amerika, Ruska, Španija, Holandska, Angleška, Nemška, Avstrija, Francoska, Italija, Švica itd. poslale so svoje zastopnike. Shod je torej nazivljati mejnarodni, vendar treba takoj dostaviti, da je shod mejnarodni bolj na videz, nego v resnici, ker imajo zastopniki Švice na shodu večino. Švicarjev je namreč izmed 375 vdeležencev 223, Nemcev iz Nemčije in Avstrije je 65, Francozov 23, druge narodnosti imajo le po nekaj svojih zastopnikov.

Ta shod je zanimiv zaradi tega, ker so za njegovo prireditve osnovali krščanski socialisti in socialni demokratje skupen odbor po inicijativi slavnega krščanskega socijologa Decurtiusa, ki je o tej svoji nameri sporočil tudi papežu Leonu XIII. Pripravljali odbor je natanko določil predmete, ki se imajo obravnavati na shodu. Ti predmeti so: Delo ob nedelj., dele nedolet. mladine, delo ženske, delo odraslih delavcev, delo po noči in delo pri podjetjih, pri katerih je delo škodljivo zdravju, in pota ter sredstva, kako vresničiti delavsko varstvo, to je onih šest vprašanj, o katerih ima v smislu sklepov pripravljavnega odbora razpravljati mejnarodni shod delavskih zastopnikov v Curihu.

Razprave na shodu so jako živahne, zastopniki obeh načelno nasprotnih strank zgovorno posegajo v razpravo posameznih točk, in dasi so predmeti taki, da se ni težko sporazumeti obema strankama, vendar se takoj vidi, da dokazi, katera rabijo govorniki obeh strank v potrditev istega predmeta, so načelno popolno različni. Glasovanje pri posameznih točkah kaže, da imajo socialistični zastopniki veliko večino na shodu.

Predsednikom shodu je bil izvoljen Henrik Behrer, vse predsedstvo se je volilo soglasno. Prvi predmet dnevnega reda je bil nedeljski počitek. Prvi je o tem govoril s krščanskega stališča dr. Beck, profesor iz Freiburga. Dokazoval je z veliko zgovornostjo in globoko temeljitostjo, zakaj da je dan počitka vsaki teden za človeka neobhodno potreben, opozarjal je udeležence na sklepe raznih zbornic o tem vprašanju, skliceval se je na izjave

sloveških zdravnikov, katerih znanstveno utemeljeno prepričanje je, da na sedem dni človek z ozirom na svoje zdravje potrebuje dan počitka, ki mora biti v resnici dan miru; socijalna pravičnost zahteva, da odpočitek ne sme biti privilegij izključno za imovite, marveč tudi za delavce, ista zahteva, da dobi vsak človek, torej tudi delavec, priliko, da izobražuje in oblažuje svojega duha. In ta dan mora biti nedelja, tega nas prepričuje krščanstvo. „Mi nečemo s silo vleči delavca v cerkev, toda mi zahtevamo tak zakon, da je delavcu omogočeno iti v cerkev, ako hoče,“ dejal je pokojni Windhorst. Nadalje pa tudi demokratiška konstitucija modernih družb spreminja to socijalno potrebo nedeljskega počitka, to potrebo vesti tudi politično potrebo. Vedno bolj se uvaja mej narode splošna volilna pravica, s tem ljudstvo postaja povsod sam svoj neodvisen gospodar, treba pa mu je nekaj prostega časa v življenju, da se ne le zaveda te svoje pravice in dolžnosti, marveč da se tudi usposobi prav izvrševati to svojo velevažno dolžnost.

Za katoliškim duhovnom prof. dr. Beckom je govoril vedja avstrijskih socializmov Pernertorfer o nedeljskem počitku. Izjavil je najprej v imenu socialnih demokratov avstrijskih, da on ne stoji na krščanskem stališču, vendar pritrjuje predgovorniku, da treba vsakemu človeku dneva počitka vsaki teden, in se izjavi za nedeljo kot dan počitka, ker je že tekom 19 stoletij ta tradicija tako vtrjena, da bi je bilo težko odstraniti brez težav. Angleški zastopnik Queltsch je govoril proti temu, da bi se nedelja razglasila kot dan počitka in sicer to z ozirom na angleške razmere. Ondi namreč vlada ob nedeljah absoluten mir, tam mora ob nedeljah vse počivati, tudi zabava. Kakor železnice ob nedeljah na Angleškem ne vozijo, tako so ondaj zaprti tudi gledališča. Sploh bi bilo torej treba angleškemu delavcu v nedeljo, ako se določi kot dan počitka, poleg miru dobiti tudi potrebne zabave.

Te pomisleke pa sta prva dva govornika ovrgla, češ, da se posamezne dežele morajo podvreči celokupnosti dežela. In na to je bil z veliko večino vsprejet predlog, da se nedelja določi povsod kot dan počitka ter da naj države v tem smislu sklenejo postave, po katerih se strogo kaznuje vsako delo ob nedeljah, katerim se prišteva tudi popoldne sobote, katero naj vsakdo porabi tako, da mu je v nedeljo potem res mogoče počivati od dela.

Konec razprave o verifikaciji.

Iz Zagreba, 26. avg.

Čim dalje se je razpravljalo o verifikaciji, tem živahneje je branila opozicija svoje stališče. Niti je kaj popustila niti se utrudila v tej hudi borbi za svoje pravo. Vsi člani opozicije so vršili svojo dolžnost, kakor to zahteva njihova čast, pa tudi čast narodna. Ojstro je odgovarjal poslanec dr. Potočnjak velikemu županu Kovačeviću, kateri je s svojim govorom le ogovarjal opozicijo, a nič dokazal, ker nima nobenega dokaza vrokah. Hudo je obsodil ravnanje nižjih činovnikov, ki so delali vsi za zistem po nalogu banovem, kajti govornik veruje, da je ban izdal brez dvoma tajno zapoved vsem, kako se imajo volitve izvesti. Današnji zistem na Hrvatskem je v zvezi z dualističkim vrejenjem naše države, v kateri imata hegemonijo le dva naroda, Nemci in Mažari,

dočim hočejo, da jim drugi narodi služijo kot robovi. To vrejenje mora čim preje prenehati, in Slovani so dolžni, da se ustavijo temu krivičnemu ravnanju z vso odločnostjo. Le tedaj imamo pričakovati, da se tudi na Hrvatskem spremeni današnji zistem, ki je najgorji v celem Evropi. Velikemu županu Nikoliću, ki je branil svoje činovnike, odgovarja, da je sicer oblik njegovega govora pristojen in spodoben, trditve same pa so neresnične, kajti temeljijo se na krivih podatkih njegovih činovnikov, ki v tem pogledu gotovo niso resnice poročali. Ker je govornik ojstro prijemal te činovnike radi njihovega nepostavnega ravnanja, odvzel mu je predsednik besedo, opozicija pa je govornika burno pozdravljala. O tem govorniku bi se moglo reči, da je govoril iz prave mrznje proti zistemu. A kdo bi se temu čudil? Kdor ve in zna, kako se je krivično ravnilo s hrvatskim narodom pri zadnjih volitvah, temu mora vzkipeti kri, posebno če ima priložnost, da pove svoje mnenje o takem grdem ravnanju onim faktorjem, ki so to dovolili, in onim mamelukom, ki to odobravajo, kakor mažaronska večina hrvatskega sabora.

Zalostno se ponašata v saboru oba privrženca takozvane čiste stranke prava. O dr. M. Starčeviću sem že omenil, kako je napadel zedinjeno opozicijo, danes pa mi je sporočiti o dr. Franku. V vsem svojem govoru je grdil le zedinjeno opozicijo in posebno še Obzoraše, češ, da so oni krivi vseh nesreč, ki so do zdaj zadele hrvatski narod. Brani tudi žide in napada posebno duhovne samo zato, ker nista bila izvoljena dva njegova privrženca duhovnika v sabor.

S tem nedostojnim govorom je dr. Frank pomagal mažaronom in današnjemu zistemu kot tajni vladin oproda, kajti ko bi imel govornik le iskrico pravega hrvatskega domoljublja v svojem srcu, ne bi mogel pa tudi ne smel na tak način napasti zedinjeno opozicijo. S tem govorom je izgubil dr. Frank pri vseh treznih Hrvatih še ono malo zaupanja, kar ga je morda še kateri imel do njega. Dobro je, da se je tako zgodilo, vsaj bode narod pri bodočih volitvah še bolj varoval se takih pobornikov (!) za hrvatske pravice.

Premda sedé mnogi izkušeni (!) parlamentarci mažaronske večine v sedanjem saboru, vendar se oglašajo za besedo novi, po navadi prav mladi poslanci, katerim ne manjka samo parlamentarne spretnosti, nego tudi sploh izkustva iz življenja. Zategadel so pa tudi govori takih govornikov prav plitki. Tako je dr. Šobat govoril marsikaj, kar ne spada v sabor, a s svojim govorom pokazal, da ne pozna naših domačih razmer, ko trdi, da je Mažuranić kriv prepira med Hrvati in Srbi. Govornik je namreč Srb, pa noče seveda priznati, da je takozvana srbska inteligencija največ kriva, da se je narod hrvatski razdelil na dvoje. Pred petdesetimi leti ni na Hrvatskem nobeden vedel za Srbe, a priprosti narod pravoslavne vere še dandanes ne ve za Srbe, marveč se smatra za Hrvata. Krivi so tega razdora taki ljudje, kakor je govornik, ki iščejo povsodi prepira ter gledajo, da se s pomočjo današnjega sistema sami okoriščajo.

Vse kar je oponašal opoziciji, bilo je neumestno, ker ni mogel nič dokazati, a kako neveden je ta srbski doktor, dokazal je s tem, ko je trdil, da opo-

5 h 10

zicija hrvatski narod demoralizira v narodnem pogledu. Tedaj obramba narodnosti in narodnih pravic je v očeh takih mladih streberjev demoralizacija. Oni, ki kaj takega trdijo, so pač v vsakem pogledu demoralizirani. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. avgusta.

Katoliška ljudska stranka in posvetovanje parlamentarne komitije. Glasilo te stranke, „Linzer Volksblatt“, pojasnjuje v jedni zadnjih števil, kako vlogo bodo igrali zastopniki te stranke pri jutrišnjem znamenitem posvetovanju, pismo nastopno: Zelo važna vloga pripada katoliški ljudski stranki kot jedini nemški stranki v vrstah parlamentarne večine. Pravljica o nemški celokupnosti se mora jedenkrat za vselej odstraniti; celokupnost namreč v tem smislu, kakor jo tolmačijo nemški kričači s tem, da ne poznajo pravičnosti, zakonov in avstrijske državne ideje, marveč se le norčujejo iz vseh ostalih narodnostij. Celokupnost v svrhu parlamentarne nedelavnosti in dobivanja dijet mora za vselej zginiti s površja, kajti za to je že najskrajnejši čas, in se mesto nje razviti zastava avstrijske celokupnosti, ki hoče delovati za ljudstvo v vseh okoliščinah. Avstrijska celokupnost, ki je izražena v adresnem načrtu večine, se mora oživiti ter premagati vsa nasprotstva. Vlada pa, ki se je v minulih dneh lahko prepričala, da ne najde izgubljenega sina, akoravno ga je iskala povsodi in vabila k sebi, se mora izjaviti za načela večine, mora sodelovati z večino, ako noče, da se ji pozneje očita, da ni hotela pospeševati avstrijske celokupnosti ter ozirati se na najopravičenejše zahteve narodov. Tega mnenja je po naši sodbi vsak drug trezen parlamentarec.

Češki shod, ki so bili napovedani na minulo nedeljo, se niso tako završili, kakor se je nameravalo. Shoda v Lipanu in Hrudimu je oblastvo v zadnjem času prepovedalo in prireditelji so se morali zadovoljiti z zborovanjem „pri zaprtih vratih“. Na prvem shodu so govorili omladinisti, ki so izražali veliko nezadovoljnost s postopanjem mladočeške stranke in sklenili resolucijo, v kateri se izreka mladočeškemu vodstvu nezaupnica, ker se preveč oslanja na Badenijevo vlado. V Hrudimu je pa mesto zadržanega poslanca dr. Herolda govoril deželni poslanec Pippich, ki je dal duška svoji mržnji nasproti klerikalni in konservativni stranki ter izjavil, da Mladočehom ne bode lahko sodelovati z ostalimi strankami parlamentarne večine. Ne vé se sicer, so li vsi vodje njegove stranke te misli, gotovo je le, da imajo velik strah pred „ultramontanskimi“ člani katoliške ljudske stranke, kateri bi mesto hvaležnosti, da jih v jezikovni borbi tako vztrajno podpira, najraje obrnili hrbet, ko bi je ne potrebovali v odločilnem trenutku.

Ogerski socialni demokratje nameravajo prirediti povodom prihoda nemškega cesarja v Budimpešti veliko demonstracijo. Na predvečer prihoda nameravajo, ako njihovega načrta ne prepreči mestna policija, velik obhod po mestu z zastavami. Prihodnjo nedeljo je napovedanih več javnih shodov, na katerih se bo ugovarjalo pripravam za vsprejem cesarja ter sploh kritikovalo postopanje mestnega zastopstva. Policija bode najbrže preprečila vse njih nakane.

Mejnarodni kongres za varstvo delavcev v Curthu je minulo soboto zaključil svoje delovanje. Razprava v odsekih kakor tudi v javnih sejah je bila pogostokrat zelo živahna, vendar pa so se v tem strinjali vsi delegatje, da se mora delavcu najnujno pomagati. Sprejelo se je več umestnih predlogov in resolucij, mej temi posebno glede nedeljskega počitka, nočnega dela, osemurnega delavnika, dalje glede zdravju škodljivih podjetij ter odprave dela z mladoletnimi delavci obojega spola. V zadnji sobotni seji so se vsprejeli nastopni nasveti o sredstvih in potih k uresničenju delavskega varstva: Jednotno nadzorstvo vseh industrijskih podjetij, žensko nadzorstvo pri ženskem delu, neomejena koalicijska pravica za vse delavce in nastavljene obojega spola, uradno priznanje njihovih tajništev in zbornic, uvedba splošne, jednake, direktne in tajne volilne pravice za volitve v vseh postavodajalnih zastopih. Katoliški delegatje so sklenili še posebej potrebne korake za mejnarodno organizacijo katoliških delavcev in so izvolili v to svrhu posebno komisijo. Storilo se je toraj veliko za trpeče stanove, toda doseglo bi se bilo še več, ko bi ne bili v nekaterih slučajih ostentativno

nasprotovali francoski in angleški socialisti, ki so bili žal v večini. To nasprotje se je najjasneje pokazalo pri glasovanju o nedeljskem počitku, ko so nekateri bili bolj vneti za kak delavnik. To nekako spominja na francosko komuno.

Rusko-francoska zveza oziroma predsednik Faure, ki je sklenil z ruskim carjem to zvezo, je povod današnjemu navdušenemu veselju v Franciji. Danes se namreč povrne zastopnik francoske republike s svojega potovanja v glavno mesto Francije, kjer ga čaka izvanredno slovesen vsprejem. Ministerski kabinet, zastopniki pariškega mesta in vseh uradov se podajo na kolodvor, da dostojno vsprejmo in odvedejo v mesto „vteleseno zvezo“. Uradniki vseh uradov, bodisi državnih ali občinskih, so dobili danes dopust, da se tem lažje vdeležijo vsprejema predsednikovega in morejo sodelovati pri okrašenju mesta, ki je že sedaj vse v zastavah, mlajih, slavalokih in drugih olepšavah. Za glavnim mestom pa tudi ne smejo zaostati ostala mesta v deželi, ki mej seboj tekmujejo, katero bo lepše slavilo povrnitev predsednikovo. Vse torej kaže, da je današnji dan za Francijo pravi narodni praznik izvanrednega pomena. Vkljub temu pa ta navdušenost ni tako splošna, kakor bobnajo v svet uradna glasila. Radikalno socialistični elementi se ne strinjajo z ostalim narodom ter naravnost smešijo velikanske priprave za današnji dan. Listi, kakor „Lanterne“, „Petite Republique“ in drugi, se vprašujejo, kake koristi in ob jednem kake bremena bo donesla Franciji nova zveza, ter dokazujejo, da je taka politika preveč poniževalna za mogočno Francijo. Nezadovoljni krogi nižjih, posebne delavskih vrst, se pa hučujejo nad velikimi in dragocenimi pripravami za vsprejem predsednika ter naglašajo, naj bi se za dotični denar raje priskrbelo kruha sestradanim revežem. Mestni svet je sicer tem povodom dovolil 10.000 frankov za mestne vboge, toda ta znesek je nasproti veliki revščini veliko preneznaten.

Mirovna pogajanja mej Grško in Turčijo. Že precej vode je steklo v Črno morje, odkar so naznanili carigradski listi, da se vrši „najzadnja“ seja poslanikov v zadevi grško-turškega vprašanja, minuli so od tega časa dnevi, tedni, da celo mesec, in vendar se nahajamo danes še vedno tam, kjer smo bili kmalu po sklenjenem premirju. Ako prebiramo razne liste, uvidimo, da se jedna velevlad bolj trudi za dosego miru, kakor druga, toda končno pa le ni nikjer vidnih uspehov. Vedno se pojavljajo nove ovire, nove zahteve, novi predlogi, s katerimi se ne strinja ta ali ona velevlad. S prva je, kakor znano, ovirala vso zadevo samo Turčija, ki je stavila pretirane zahteve, potem pa, ko se je ta udala pritisku velevlad, so se pojavile ovire posebno glede vojne odškodnine in finančne kontrole. Te ovire morajo pa neki biti zelo velike, kajti po preteku blizu pol leta še vedno ni rešeno pereče vprašanje. Že jedenkrat je turška vlada opozorila poslanike, naj se podvzajajo v svojem delu, toda vse ni nič pomagalo in tako je bil, kakor se uradno poroča, sultan prisiljen, znova nastopiti ter prisiliti velevladi k uspešnejemu delu. Sultan kaže v svojem zadnjem dopisu na velike stroške, ki mu jih provzroča izvanredno zavlavljevanje mirovne akcije. Ako je toraj že sultan nejevoljen nad polževo naglostjo velevlad v mirovnem vprašanju, kaj poreko šele Grki, ki morajo še vedno gledati, kako se šopiri ošabni Turek na njihovi najboljši zemlji v Tesaliji.

Cerkveni letopis.

† **Frančišek Tavčar, varih Svetega Jošta nad Kranjem.**

Nenadoma je ugasnilo njegovo oko, nenadoma je bil odvzet iz naše srede . . .

Niso ga slavili v življenju po ljudskih shodih, tudi ni odmevala njegova beseda po šumnih zbornicah, ni sedel visoko gori na lestvici cerkvene hijerarhije, preprost duhovnik je bil, varih Svetega Jošta nad Kranjem, a vendar zasluži, da mu položimo cvetlico hvaležnosti v spomin na prezgodnji grob.

O pokojniku veljajo svetopisemske besede: Ljub je bil Bogu in ljudem, njegov spomin je blagoslovljen . . .

Porojen v lepi poljanski dolini nad Loko, okušan je izza otročjih let revščino. Blagi deček pa se omili tedanjemu novomašniku, kesnejemu očetu dijakov, Luki Jeranu. Priporoči ga svojim dobrotnikom v Stari Loki, ki ga tudi ljudomilo vsprejmejo. Tja se je shajal „h Korošcu“ vsa leta svojega šolanja. Pri tedanjem dekanu Franč. Kra-

marju je opravil svojo novo mašo in se pozneje se je mnogokrat rad oglasil na Fari, koder so ga do danes starejši ljudje poznali pod imenom „Korošec gospod Fronca“. Najpreje je služboval v Dobropoljah, potem v Kamniku, potem v Kranju blizu dvanajset let. Odtod se je preselil na goro svetega Jošta, kjer je opravljal službo romarskega duhovnika blizu osemnajset let.

Delovanje njegovo ne cenijo samo verniki, stanujoči po krajih, kjer je služboval, kot romarskega duhovnika kot neutrudnega spovednika čislajo ga verniki z vseh slovenskih pokrajin. Ne da se tajiti, da je prav on zadnja leta starodavno božjo pot pri Svetem Joštu povzdignil. Poletni čas ga ni bilo dneva, da ne bi tje dospel kak romar. In kako zvesto jim je pokojnik stregel! Ko so ga sem in tje prijatelji silili, naj nikar ne gre na noč v goro, češ, slabo vreme je, ni se dal nikdar obdržati, vedno je imel pred očmi, da ga utegne čakati doma kak romar, ki bo potreboval njegove duševne pomoči. Koliko pa so oblegali njegovo spovednico verniki iz obližja! V postnem in adventnem času je imel vsak dan pred seboj zlasti možkih, ki so iskali tolažbe v zakramentu svete pokore. Da ne bi bila božja pot, kakor se sem in tje zgodi, zlasti mladini v spoditko in priliko pohujšanja, opominjal je romarje, zlasti na predvečer pred kakim shodom, naj opravijo resnobno svojo božjo pot, razlagajoč jim poljudno dolžnosti krščanskega romarja. Tako jih je mnogo na gori svetega Jošta zadobilo iznova dušni mir.

A kakor je bil pripravljen vsedgar služiti svojemu poklicu, tako tudi sebe ni pozabil. Na samotni gori je obilo molil. Molitev ga je priklapala v samoto, da je sam opetovano odgovarjal na vprašanja, če mu je dolgčas v tej samoti: O, nikdar se ne dolgočasim.

Pokojnik je bil jako nadarjen in bistrega uma. Lahko bi si bil pomagal do boljših služb in vplivnejših mest. A tega ni dopustila njegova izredna p o n i ž n o s t i n s k r o m n o s t, ki je bila tako tesno sklenjena z njegovim značajem, da si „gosp. Fronca“ brez nje niti misliti ne moremo. Mnogo prijateljev je imel mej svetnimi razumniki in zlasti mej duhovniki: v kakršnokoli družbo je prišel, povsodi so se odpirala srca njegovi krotkosti in milobi. Rad je obiskaval iz svoje samote na Gori duhovne tovariše v obližju, vsakogar je razveselil s svojim pohodom. V družbi ni mnogo govoril, rad poslušal in če se je tu in tam izustila kaka šala, pritrkaval jej je z nedolžno-radostnim nasmehom. Iz vsega njegovega vedenja se je zrcalil dušni mir, ki je napolnjeval njegovo srce.

Poleg zveste ljubezni do Boga, ki jo je kazal z neutrudnim izvrševanjem svojega duhovskega poklica, ni da bi prezrli njegove požrtvovalne ljubezni do bližnjega. Pokojnik se je ravnal po opominu Izveličarjevem: delal si je prijateljev s krivičnim mamonom. Dokler je bival v Kranju, poznali in nadlegovali so ga — lahko rečemo — čez mero ubožci, potrebni in nepotrebni. Ni si upal, ali bolje, njegovo dobro srce ni moglo odreči nikomur daru. Zgodilo se je celo, da so ga siromaki popolnoma „posušili“. Kar ga zaprosi daru reven popotnik. Ker ni imel več denarja, pomoli mu svojo žepno rutico, češ, ako si moreš z njo kaj odpomoči.

Tako mu je teklo življenje mirno v zvesti gojitvi božjih in dejanjskih čednostij. Dospel je v 66. leto življenja. Ni bilo poznati, da ga moči zapuščajo, le tožil je semtertje, da se hitreje utruji, kakor v prejšnjih letih. Kar ga zaloti bridka smrt nenadoma, v preveliko žalost vseh, ki smo ga poznali. Zatisnil je prijazno oko, mi pa menimo, da nismo v zmoti, ako trdimo, če se ni, da bode skoro „njegov delež mej svetniki“.

Položili so ga po trudapolnem delu k počitku na šmartinsko grobje poleg Kranja. Vsem vam pa, ki ste duhovnih dobrot dobivali od njega, bodi priporočen v pobožno molitev!

Francisce, in pace! — n.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 31. avgusta.

(Shod velilcev) skliče prihodnjo nedeljo 5. sept. ob dveh popoldne katoliško politično društvo v Britofu pri Predosljih nad Kranjem v prostorih župana predoseljske občine. Na tem shodu bodo govorili gg. poslanci Kalan, dr. Krek, Pogačnik in dr. Susteršič.

(Osebnosti.) Naslovni dvorni svetnik in državni poslanec g. Fr. Suklje je imenovan pravim dvornim svetnikom. — Jezuit P. Emil Volbert je odšel iz Ljubljane na svoje novo mesto v Požun, v Ljubljano pa pride P. Sennfelder iz St. Andraža, ki je znan vzlasti Novomeščanom, kjer je vodil misijon pred nekaj leti. — Poljedelski minister grof Ledebur pride v Idrijo v soboto 4. septembra dopoldne ob desetih.

(Duhovne vaje za gđc. učiteljice.) Predstojništvo Uršulinskega samostana v Ljubljani ustreza tudi letos, kakor že prejšnja leta navadno, željam mnogih gg. učiteljic, katere bi se pred pričetkom novega šolskega leta rade vdeležile duhovnih vaj — ter vabi uljudno, da se snidejo v obilnem številu. Obhajale se bodo pa od 8.—12. septembra l. l.

(Revizija poštne urade.) Revizija poštne in telegrafskih uradov in blagajne poštnega ravnateljstva v Trstu izročila se je poštному nadkomisarju dr. Ivan Temmel-u, ona v Ljubljani in v okr. glavarstvu ljubljanske okolice, poštному komisarju Franc Hummel-u; dalje se je poverila inspekcija poštne in telegrafskih uradov v Pulju poštному komisarju dr. Anton Kastner-ju, ona v Gorici pa poštному komisarju dr. Teodor Sveceni-ju.

(Mil. g. škof Jak. Trobec.) „Amerikanski Slovenec“ piše: Zupljani sv. Neže v St. Pavlu so sklenili kupiti svojemu ljubljensku župniku in novozvoljenemu škofu v St. Cloudu, mil. gosp. Jakobu Trobecu, toliko škofovske oprave, kolikor jim dopusté njih sredstva. Nabavljene darove mu mislijo pokloniti, ko bo slovesno posvečen v škofa in se ob enem poslovi od drage mu čede. Moški udje rečene cerkvene občine so se včeraj sešli k posvetovanju, kako osnovati zaklad, iz katerega se nakupijo dotični predmeti, tudi ženstvo je imelo shod v isti namen. Dečki in deklice so imeli še posebej zborovanje ter pri tem prispeli po svoji moči, da skažejo svojo ljubezen svojemu dušnemu pastirju. Pravijo, da vč. g. Trobec ostavi svoje mesto potem, ko bo prvič maševal v novi kapeli v pritličju ravnokar se građeče župne cerkve, namreč dne 21. sept. Ena vnanjih župnij je obljubila kupiti našemu slavljenemu rojaku križ in službeni prstan, vse drugo pa preskrbi fara svete Neže. Mestni duhovni se zbirajo v odbor, da vkrenejo vse potrebno za slavnostno posvečenje. V odboru sta tudi slavljenčeva rojaka generalni vikarij J. Stariha in župnik J. M. Solnce.

(Čebelarja.) Znani čebelar M. Ambrožič iz Mojstrane na Gorenjskem poslal je svoje izdelke na razstavo nemških, avstrijskih in ogerskih čebelarjev v Wiesbaden, katera je bila jako mnogoštevilno obiskana. Pri premovanju dne 26. avgusta dobil je g. Ambrožič dve srebrni kolajni.

(Iz Bevk.) Brali smo, kako nenavadno in pristržno so počastili v Postojini zlatomašnika g. kanonika Hofstetterja. Tudi naša soseska je bila tako srečna, da je dočkala to redko slovesnost, namreč zlato mašo svojega dušnega pastirja g. A. Vonča, kateri že tu v dušnem pastirstvu deluje 34 let. Tudi v Bevkah je vse, staro in mlado, trudilo se, da dostojno proslavi ta veseli dan. Okrasili so ceste z vencem in mlaji, olepšali cerkev, vsaka tudi najrevnejša hiša je bila predvečer razsvetljena in lepe domače pesmi, zlasti tako priljubljena „Za Bogom“, so donele iz grl mladine zlatomašniku v čast. Drugi dan je opravil gospod zlatomašnik čil in zdrav kakor ob novi maši daritev Bogu v čast, govoril je primerno in lepo gospod dekan Kumer. Potem so mu čestitali domačini, sosedni duhovniki in mu zlasti želeli, da bi palice, ki so mu jo podarile dekleta ob tej priliki, še dolgo ne rabil za podporo. Naglašali so zlasti njegovo delovanje, ki je bilo posvečeno Bogu in svojemu slovenskemu narodu. Priča temu je zlasti navdušenje zlatomašnika za slovensko katoliško gibanje in prosep, zlasti za razširjanje knjig družbe sv. Mohora. Po njegovem trudu so Bevke med posameznimi župnijami in občinami na Kranjskem po številu udov vedno na prvem mestu. Bog ga ohrani zdravega do demantne maše!

(Iz Temišlja.) Ravno jedno leto je minilo, ko smo pri nas ustanovili posojilnico in hranilnico. Ker sem lansko leto poročal o njeni ustanovitvi, moram letos sporočiti o njenem vspehu. Ves promet znaša dozdaj 55.023 gld. 17½ kr., okroglo 55.000 gld. 89 vložnikov je vložilo 18.923 gld. 47 kr. in 169 prosilec se je posodilo 21.409 gld. 90 kr., vzdignilo se je 3484 gld. 70 kr. Nekaj posojila smo vzeli pri „Ljudski posojilnici“ v Ljubljani. Akoravno je naša posojilnica blizu Ljubljane, kamor hodijo ljudje vedno po opravih, vendar dobro napreduje in ljudje

imajo vedno večje zaupanje do nje, pridno denar vlagajo in seveda se tudi za posojila oglašajo. Kako bi še le vspevale po mnogih župnijah na Kranjskem, ki so daleč od mesta, kjer je hranilnica ali posojilnica, ko bi bilo več poguma. „Slovenec“ je že večkrat priporočal ustanovitev posojilnic, da bi ga le bolj ubogali in slušali. Truda je seveda precej veliko pri tem, a korist v moralnem in gnetnem oziru je toliko večja in se bo pokazala najbolj po preteku nekaj let. — Par nesreč nas je zadelo pred kratkim. Toča je zadela del izanskega polja in precej škodovala ajdi, in otroci so povzročili ogenj, ki je vpepelil nekaj gospodarskih poslopij. — Omenil sem že lani, da je bila v prejšnjih časih v Tomišlju zelo sloveča in obiskana Božja pot. Priča temu je najbolj velika cerkev, rotunda z dvema zvonikoma in kupolo, katere bi ne bili mogli sami domačini sezidati, ako bi ne bili k temu pripomogli s prispevki pobožni romarji in obiskovalci te cerkve. V nekem starem urbariju iz leta 1726 berem: Nova cerkev se je začela zidati leta 1720 in je bila dovršena leta 1724; cerkev, katera je zelo pripravna, vzbuditi v srcih tistih, ki pridejo k blaženi Mariji Devici Tolažnici, pobožna čutila, katera je zelo obiskovana od pobožnih obiskovalcev, ki so dosegli v njej že veliko milostij. Sezidala se je na mestu prejšnje stare cerkvice, ki je imela na steni letnico 1519, kar nam kaže veliko starost te Božje poti. — Valvazor pravi, da je bila stara cerkva večkrat v veliki svetlobi v ponočnem času in da so se od tistega časa začeli veliki shodi. Glavna shoda sta bila in sta še v jeseni sladkega Imena Marije nedeljo in Rožnovensko nedeljo in je tu ob 6. in 10. uri sveta maša. Iz izanske župnije pride še te nedelji veliko ljudij, a seveda toliko ne več, kot v prejšnjih časih.

(Odstranitev lesenih barak.) Mnoge trgovske in obrtniške barake izpraznili so zadnje dni v Zvezdi in ob Tržaški cesti; kar jih pa še stoji, izpraznile se bodo do 1. novembra t. l.

(Povezila.) Je danes dopoldne na Vodnikovem trgu neki poročnik 97. pešpolka mlajšo hčer gosp. krojača Pavšnerja ter jo nevarno poškodoval. Imenovani je pridiral mimo z biciklom, ne da bi dal kako znamenje, in pri tem tudi sam padel.

(Duhovniške zadeve v celovski škofiji.) C. g. Franc Rup, župnik Selah, je imenovan za župnika v Kazazah, č. g. V. Čeh, provizor na Djekšah, za župnika na Gorđanjah. — Jesenski župnijski izpiti se vršijo dne 5., 6. in 7. okt. t. l. — Prve letošnje duhovne vaje za duhovnike so bile v kn.-šk. Marijanišču od 23. do 27. avgusta. Udeležilo se jih je 71 duhovnikov z mil. g. knezoškofom. Vodil jih je č. o. Volbert, S. J. — Razpisani sta do 6. okt. župniji Zgor. Milstat in Gorje.

(Iz Pulja) 28. avg. (Izv. dop.) [Obsodba radi dogodkov 18. marca t. l. in lahonski list „Il giovine pensiero“; socijalistični list „Delavec“ in laški „il Lavoratore“; lahonska nestrpnost; „Slovan povsod brate ima“ in laška vernostna zvestoba; vjeti morski pes v Preluki pri Voloskem.] — Čudili se boste, da vam še le po 10 letih zopet enkrat pišem iz Pulja (Pola), iz tega zagrizenega lahonskega gnezda, ki se ima le zgubi Benetek, oziroma Avstriji, za svoj obstanek in napredek zahvaliti. Razlog temu molčanju je ta, ker sem po 10 letih še le zdaj zopet enkrat sem pokukal. Da bi kaj novega zvedel, sem si kupil za 6 kr. znani Slovanom skrajno sovražni list: „Il giovine pensiero“ (= mlada misel), ki izhaja po enkrat na teden in velja za vse leto 6 gld. Ze namen lista je lažnjiv, ker se isti imenuje „politični list za koristi italijanskih pokrajin v Avstriji“, kajti razun južnega Tirola, tako imenovanega Trentina, kjer bivajo Italijani v celoti, pa združeni zle v eno samo pokrajino: „pokneženo mejno grofijo Tirolsko“, ni nobene druge pokrajine, da bi se smela laška pokrajina imenovati, kajti Goriško-Primorje s Trstom tem „prezvestim mestom“ (!) in Istro ni nikakor (izključna) laška pokrajina, ker ima skoro ¾, slovensko-hrvaških prebivalcev! V nekdanji Dalmaciji, kjer se je do novejših dobe šopirilo le umetno gojeno italijanstvo, ni več niti govora o tamošnjem italijanstvu, kajti celo „Irredenta“ je že davno izpustila Dalmacijo iz svojega železnega okvira; saj po sadnjem številanju ljudstva so tam našli uradno komaj 20.000 Italijanov (neznatna manjšina), med ¾, milijona Hrvatov-Srbov. Ti naši „ljubeznjivi“ laški sosedje bijejo statistični resnici narodoznanstva kar v lice, ter se glušijo nasproti neizbrisljivi resnici. Naj irredentovska gospoda pogleda le malo na narodopisni zemljevid Avstrije, ki ga je izdal Nemeec

Andrée, in videla bo, kako zelo se moti v svoji nadutosti. Po tem malo dolgem vvodu, pogledjmo nekoliko obseg tega strupenega lahonskega lista, po pravici „puljski oslić“ imenovanega. Med drugim ima neki slovanski liturgiji sovražni dopis iz Osiera (na otoku Cresu), kjer pripoveduje, da se je bral v obč. seji dopis namestnika Rinaldinija, v katerem ta čestita vspehu obdržanemu po novi knjižuri od nekega F. Salata (ominozno ime!) ki se imenuje „l'antica diocesi di Ossero e la liturgia slava“ (= „stara škofija oserska in slovanska liturgija“), ter izreka z občinskim odborom in pisateljem vred trdno nado, „da naj se povsod branijo postavne pravice latinske liturgije“ i. t. d. Tu se gre namreč za to, da bi se v župniji Nerezinski, ki je imela do zdaj slovansko liturgijo, tista nadomestila z latinsko. Kako skrajno krivičen je ta irredentovski list primorskim Slovanom, je dalje razvidno tudi iz tega, ker imenuje gg. dr. Wolfa in Laginja, katerima niso hotli dati v Rovignu julija t. l. niti jesti niti ležišča, „avvocati della fame“ t. l. lačne odvetnike, Laginjo pa vodje barbarov, in radi njegove postave „piccolo padre Zappata“ itd. Ima li ta list kaj krščanskega v sebi?! Tako daleč dovede absolutna narodnost od vlade negovanih italijanskih „patriotov!“ Isti list se še posebno veseli, da je bilo dne 14. t. m. obsojenih 11 obtoženih Hrvatov, ki so se vdeležili dne 18. marca t. l. rabuke po znanih krivičnih volitvah v ulici Tartini in Siani, ki so dobili od 7 do 11 mescev ojstre ječe, med katerimi je dobil znani vrednik J. Kušar 10 mescev, dijak Jos. Fattori iz Lindara pa ostri zapor 11. mesecev. (Konec sledi.)

(Iz Brna.) Novim županom brnskimi je zopet izvoljen dr. August vitez Wieser. Izmed 34 navzočih je dobil 33 glasov, trinajst odbornikov se je opravičilo. Ko se je novi ali prav za prav stari župan za izvolitev zahvaljeval, je dejal, da se bode ravnal po istih principih, kakor doslej. V politiki in narodnostnem vprašanju je obljubil nepristranost in pravičnost. Mi poznamo dobro te lepe lastnosti! — Po letošnjih vojaških vajah pojde 8. pešpolk v Mostar. — Kralj. graški škof Brynych je sprejel v avdienci predsednika društva kat. učiteljev, g. Kadlčaka in podpredsednico gđc. Hofmannovo. To daje „Lid. Nov.“ povod k zaničevanju celega društva, češ zdaj s škofijskim blagoslovom stvar pojde. To upamo i mi. Za to ne bo pomagalo tudi žuganje nekega učitelja, ki rogovili zoper učiteljske duhovne vaje. Piše namreč: „Zapomnite si, učitelji, ki ste svojo zastavo zapustili, pregovor: izdajstvo se ljubi, izdajica črti! To čaka i vas! Učiteljstvo, ki ste ga po izdajsko zapustili, vas bo črtilo, in duhovščina se vam bo laskala, dokler vas bo potrebovala.“ Ali ni to lepo? Kot krona celega dopisa pa stoji nasvet, da naj se prirede duhovne vaje i za duhovnike. Menda je g. dopisnik skozi več let spal, da ne vé ničesar o duhovnih vajah za duhovne, ki se vrše vsako leto? Oj blede zavist, kako si slepa! — Prav zanimivo je, kako vzgajajo soc. demokratje svoje otroke, tudi taki, ki sedé na poslanskih stolih. Sin in dva nečaka državnega posl. Hybeša so si izvolili za tarčo svojih vaj v metanju kamenja sina profesorja Horvata ter bi ga bili malo da ne ubili. Ker še ni nobeden nadpolnih občanov 14 let star, morali so profesorja za odpustčanje prositi. Pride Hybešova žena z otroci, prosijo in gredo. A zunaj so začeli profesorju vsi štirje tako žugati, da je bil prisiljen vse ovaditi policiji. Če že g. poslanec zna tako mladino odgojevati, kako še le drugi? — Pot na sv. Hostin popravlja že 14 dni 60 pijonirjev. — V Svitavi posnemajo Nemci svoje rojake iz Mosta, Heba i. t. d. Kjer dobodo kakega Čeha, ga nabi-jejo brez vsakega vzroka. Trem Čehom je na kolo-dvoru rešil življenje orožnik, ki je bil slučajno navzoč. Policija se za nereda malo briga. Dokaz tega, da so vse razbili Nemci v prodajalnici Nedome; prodajalnica se nahaja nasproti stražarnice.

(Kongres za trgovino in industrijo.) C. kr. trgovinsko ministerstvo naznanja trgovinskim in obrtniškim zbornicam, da bo v Bruselju povodom razstave mejnarodni kongres za vprašanja trgovine in industrije od 6. do 11. septembra. Kongres bo sestojal iz petih odsekov: Obrtna lastnina (iznajdbeni patenti, obrtni vzorci in obrazi), trgovinsko pravo, narodno gospodarstvo, obrtniško delo (zavarovanje onemoglih, bolniško zavarovanje, nedeljsko in otroško delo, minimalna mezda, razsodišča delodajalcev in delavcev), mejnarodna razmerja in transportna vprašanja. Oglase in sploh vsa poročila vsprejema Mr. Spinnael, président de l'Union syndicale, Palais de la Bourse de Commerce, Bruselj.

(IV. glavna skupščina osrednje zaveze fužin za kose), srpe in slamorezne nože v Avstriji bo 6. septembra t. l. v Ljubnem (Leoben) na Stajerskem.

Telegrami.

Budimpešta, 31. avgusta. Stavkujoči delavci so napadli zidarje, ki vztrajajo pri delu. Policija je razgnala nemirneže ter jih aretovala 123.

Landshut, 31. avgusta. Včeraj se je otvoril 44. shod katolikov iz Nemčije. Zborovalce je pozdravil v ime pripravljalnega odbora predsednik baron Aretin.

Frankfurt, 31. avgusta. „Frankf. Zeitg.“ poroča iz Montevideo, da je predsednikom republike izvoljen zbornični predsednik Cuestas.

Pariz, 31. avgusta. Krščansko-socijalni poslanec za Brest Abbé Gayrand, čegar izvolitev je zbornica razveljavila, je bil zopet izvoljen z veliko večino.

Pariz, 31. avgusta. „Journal“ poroča baje iz zanesljivega vira, da obišče ruski car še letos predsednika Faure.

Carigrad, 31. avgusta. Včeraj se je vršila seja poslanikov.

Carigrad, 31. avgusta. Povodom današnje obletnice vladanja je izdal sultan stroge naredbe glede čestitanja in javnega reda. Policija je zdatno pomnožena.

Umrli so:

28. avgusta. Matija Hrome, železniški čuvaj, 86 let, Ra-deckega cesta 8, ostarelost.
29. avgusta. Angela Zafran, vrtnarjeva hči, 4 mesece, Dolenjska cesta 31, jetika.

30. avgusta. Marija Pavlin, dežnikarjeva hči, 1 leto, Hre-nove ulice 3, božjast. — Ivan Podlegar, ključavničar, 22 let, Sv. Petra cesta 26, jetika.

V bolnišnici:

26. avgusta. Matija Vidmar, dninar, 53 let, jetika. — Jožef Kogoj, dninar, 35 let, jetika.
27. avgusta. Jakob Kračovec, gostač, 65 let, kronični čre-vesni katar.
29. avgusta. Peter Oblak, delavec, 20 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera-tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
30.	9. zvečer	735.6	18.9	sl. jug	skoro jasno	
31.	7. zjutraj	736.3	15.0	sl. vzh.	megla	0.0
	2. popol.	735.5	26.2	sr. zah.	pol oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 20.3°, za 3.2° nad normalom.

Zadnji teden v Ljubljani.

Cirkus Henry

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v torek, dne 31. avgusta, ob 8. uri zvečer:

Damska gala predstava.

Jeden del predstave izvršujejo samo dame.

I. debut mlade umetnice v jahanju **male Henrijete**, hčere ravnateljeve. — Mlle. **de Pontelli** s svojo četo dresiranih psov. — Ravnatelj **Henry** s svojimi najboljšimi šolskimi in slobodnimi konji. — **Amor v kuhinji**, komična pantomima.

Natančnejši vsopred je na lepakih razviden.

V sredo 1. septembra popoldne ob 4. uri: **Posebna predstava za učence in otroke.** — V ponedeljek 6. septembra: **Zadnja predstava.**

Predprodaja vstopnic od 10. ure zjutraj do 6. ure zvečer je v glavni tobačni zalogi na Mestnem trgu.

582 1

Ravnateljstvo.

Eksekutivne dražbe.

Vincenčija Miheliča iz Globlja nepremakljivo posestvo (1035 gld.), terjatev 140 gld., dne 21. sept. in 22. oktobra v Ribnici.

Franceta Žibertta iz Slemenca posestvo (1412 gld.) s pritliklinami (208 gld.), preložitve, dne 15. sept. in 16. okt. v Krškem.

Janeza Stefaniča iz Znanovca zemljišča (1933 gld. in 4755 gld.) s pritliklino (369 gld. 30 kr. in 110 gld.), ter-jatev 285 gld., dne 14. sept. in 15. okt. v Kostanjevici.

Priporočila se

postavno zavarovana, v dobroti in ceni nedosežna

Trisedemska voščilna barva za tla

od dr. V. Kirchner-ja v Puntigamu

1 liter 45 kr.

katero ima v zalogi 580 6—1

FR. STUPICA, Marije Terezije cesta v Ljubljani.

Pege

odpravi v 7 dneh popolnoma 566 10-1

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Učenec,

zdrav, 14 let star, pošten, kateri je dovršil vsaj 5. razred ljudske šole, sprejme se takoj v trgo-vino specerijskega blaga.

581 3—1

Kjé, pové iz prijaznosti upravnistvo „Slovenca“.

št. 9670.

Razglas.

576 1—1

S tukajšnjim razpisom dne 27. julija t. l., št. 8609, do dne 31. av-gusta t. l. za vlaganje prošenj za sprejem učencev v deželno vi-narsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grmu nastavljeni rok se podaljša do 30. septembra t. l. s prejšnjimi pripomnjami.

Od dež. odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 28. avgusta 1897.

Severonemški Lloyd v Bremi.

491 30—10

Od vis. c. kr. ministerstva vsled ukaza dne 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Brema - Sev. Amerika.
Do Novi-Jorka.

Iz Breme vsak torek in soboto zvečer.

Iz Southamptonu dotaknivi se

Cherbourg vsakosredin nedeljo

Iz Genove dotaknivi se Neapola

via Gibraltar dva ali trikrat

na mesec.

Brema - Vzhodna Azija.
Do Kitajskega.

Do
Buenos-Ayres.

Voznja po morji
čez ocean do
Novi-Jorka traja
7 do 8 dni.

Najlepša in najceneja pri-ložnost za potovanje.

Brema - Avstralija.

Do

Japonskega.

Do

Adelaide, Melbourne,

Sydneya.

Glavni zastopnik v Ljubljani:

Edvard Tavčar.

Zdravišče

Krapina-Toplice

na Hrvaškem

od zagorske železnične postaje Zabok-Krapina-Toplice jedno uro oddaljeno. — Do konec septembra omnibusi k vsakemu vlaku.

Cena stanovanj od 1. septembra naprej znižana za 25%. — Krasna urav-nava toplic, milo podnebje itd. itd.

Vsak dan oskrbuje v zdravišču koncerte godba c. in kr. polka nadvojvoda Leopold noter do 18. septembra.

574 3—1

Najboljši
fabrikat!

I. kranjski

laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko

čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)

priporočja najceneje 59 104—94

Adolf Hauptmann,

I. kranjska tovarna oljnatih barv, fir-nežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 31. avgusta.			Dne 30. avgusta		
Skupni državni dolg v notah	102	gld. 45 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159	gld. — kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	45	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160	25
Avstrijska zlata renta 4%	124	95	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189	50
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	85	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	50
Ogerska zlata renta 4%	123	75	Tisne srečke 4%, 100 gld.	140	50
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	85	Dunavske vravnave srečke 5%	129	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950	—	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	25
Kreditne delnice, 160 gld.	366	—	Posojilo goristiškega mesta	112	50
London vista	119	65	4% kranjsko deželno posojilo	98	75
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	65	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	40
30 mark	11	73	Priporitetne obveznice državne železnice	228	—
30 frankov (napoleonodor)	9	52	južne železnice 3%	182	40
Italijanski bankovci	45	20	južne železnice 5%	126	10
C. kr. cekini	5	64	dolenjskih železnic 4%	99	50
Kreditne srečke, 100 gld.					202 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.					154
Avstrijskega rubežnega križa srečke, 10 gld.					19
Rudolfove srečke, 10 gld.					26
Salmove srečke, 40 gld.					71
St. Genois srečke, 40 gld.					79
Waldsteinove srečke, 20 gld.					57
Ljubljanske srečke					22
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.					165
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.					3440
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.					400
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.					87
Dunajskih lokal. železnic delniška družba					—
Montanska družba avstr. plan.					137
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.					169
Papirnih rubljev 100					128

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.

Zavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju

najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.